

Endvidere vil man afbryde deres Uddannelse, idet der kræves, at de skal sejle som Styrmand i 6 Maaneder. Det er rigtigt, at dette paa Grund af Forholdene som oftest vil blive til 9 eller 12 Maaneder eller maaske mere, og det er en klar Sag, at i den Tid svedes der mange Enkeltheder ud, som det er nødvendigt for dem at friske op igen, naar de skal til at tage fat paa Læsningen. De er tillige kommet ud af Arbejdet, det tager Tid for dem, naar de igen skal sætte sig paa Skolebænken, at faa sig tilpasset til det stillesiddende Arbejde. Der skal nok gaa den første Maaned alene til Repetition af det gamle Stof og til at komme i Trit igen. De 6 Maaneder vil paa ingen Maade være tilstrækkelige.

I denne Forbindelse maa jeg røre ved en Omstændighed, som jeg anser for meget uheldig, nemlig at de skal have Fartstid som Styrmand ind imellem de to Eksaminer. Jeg maa her tillige pege paa, at Krævene om Fartstid er i stærk Aftagen. Flertallet af Kommissionen i 1907 stillede Krav om 2 Aars Fartstid ind imellem Styrmandseksamen og Skibsførereksamen. Udvalget af 1911 turde ikke fastholde dette, men stillede Krav om 1 Aars Fartstid mellem de to Eksaminer. Ministeren turde paa dette Punkt end ikke følge Udvalget af 1911, han gik ned til 9 Maaneder i Lovforslaget, som blev fremsat for Landstinget sidste Aar. Men Landstinget turde her ikke en Gang være Ministeren følgende, det satte Tiden ned til 6 Maaneder. Mon vi saa ikke skulde være i Stand til her i Folketinget at lade de 6 Maaneder forsvinde paa samme Maade, som man har ladet de 1½ Aar forsvinde? Jeg tror, det vilde være overordentlig heldigt. Hvis vi ikke gør det, maa vi i alle Tilfælde være klare over, at Uddannelsen for Navigatorerne bliver betydelig sværere og betydelig kostbarere; og at det vil hemme Tilgangen til Navigatorstanden, kan der ikke være nogen som helst Tvivl om. Jeg ser ogsaa, at Udvalget i 1911 har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Herom vidner en Udtalelse i Udvalgets Betænkning med tilstrækkelig Tydelighed. Det hedder herom: „Forudsætningen for den her omhandlede Skærpelse bør dog formentlig være, at den ikke for Navigatorerne medfører væsentlig større Udgifter end de med den nu krævede teoretiske Uddannelse forbundne, idet man ellers maa nære Frygt for en højst betænkelig Formindskelse i Tilgangen til Navigator-

standen“. Denne Udtalelse er hele Udvalget af 1911 enigt om. Men naar Udvalget af 1911 har set saaledes paa Forholdene, er det mig uforstaaeligt, hvordan Udvalget har været i Stand til at opstille de Krav, det gør, og forsøge at faa dem passet ind i de 12 og de 6 Maaneder, og jeg tror, det vil være uforstaaeligt for enhver, der har noget Kendskab til pædagogiske Forhold og Undervisningsforhold. Ogsaa af den Grund anser jeg det for nødvendigt, at Eksamenskrævene bliver fastsat i Loven og ikke overladt til Administrationens Forgodtbefindende.

Nogle enkelte Bemærkninger om andre Forhold i Loven vil jeg ogsaa gøre. Jeg vil her nævne Forholdet vedrørende Kystskipperprøven og Sætteskipperprøven, som omhandles i Lovforslagets §§ 2 og 3. Ogsaa her stilles der et Krav, som efter min Mening bliver alt for vidtgaaende. For at faa Bevis som Kyst- og Sætteskipper forlanges det, at vedkommende skal have forrettet Sømandstjeneste i mindst 3 Aar, deraf mindst 1 Aar i søgaaende Sejlskib eller i Sejlfiskerfartøj paa over 20 Tons. Jeg synes, det er et noget stærkt Krav at stille, navnlig naar man ser hen til, at et saadant Krav ikke stilles nu. Ved den nuværende Sætteskipperprøve og Fiske-skipperprøve, der i det væsentlige svarer til Kystskipperprøven og Sætteskipperprøven i det foreliggende Lovforslag, stilles der ikke noget Krav om, at vedkommende i Forvejen skal have sejlet. Endvidere er det vist ogsaa et Spørgsmaal, om det ikke er et for stærkt Krav at stille, naar det i Sønæringsloven forlanges, at man skal være fyldt 23 Aar for at faa Bevis som Kystskipper eller Sætteskipper.

Jeg vil i denne Forbindelse pege paa, at medens man i § 2 kræver mindst 3 Aars Søfart af den, der vil indstille sig til Kystskipperprøven, hedder det i § 7, at Adgang til den i § 2 ommeldte Kystskipperprøve tilkommer den, der efter det fyldte 18de Aar i 2 Aar har været Ejer af dansk Lystfartøj eller aktivt Medlem af en af Handelsministeren anerkendt Motorbaads- eller Sejlkklub. Dette er neppe rigtigt. Der er her ikke den Lighed for Loven, som der absolut bør være, naar man giver Folk, som har Lystfartøj eller er Medlemmer af en Motorbaads- eller Sejlkklub, Ret til at gaa op til Kystskipperprøven uden forudgaaende Fart som Sømand. Jeg ser ganske vist nok Forskellen. Det er ikke Meningen, at de Folk, der driver Lystsejlsads, skal have Bevis som Kystskipper eller Sætte-